אין רישא בשתי עבודות סיפא בין בעבודה אחת בין בשתי עבודות תנן **אמר רבי יהודה זה הכלל אם מחשבת הזמן קדמה למחשבת המקום פיגול וחייבין עליו כרת** בשלמא לרבי יוחנן היינו דקתני "זה הכלל" (א) אלא לאילפא מאי זה הכלל? קשיא: *תנן התם **"הרי זו תמורת עולה תמורת שלמים" הרי זו תמורת עולה דברי רבי מאיר, אמר רבי יוסי "אם לכך נתכוון תחילה הואיל ואי אפשר להוציא שתי שמות כאחת דבריו קיימין, ואם משאמר "הרי זו תמורת עולה" (א) ב] נמלך ואמר "הרי זו תמורת שלמים" הרי זו עולה** איבעיא להו "הרי זו ג] תמורת עולה ושלמים" מהו, ד] "לחצות" מהו? אמר אביי בהא ודאי מודה רבי מאיר רבא אמר עדיין היא מחלוקת, אמר ה] רבא לאביי: לדידך דאמרת "בהא ודאי מודה רבי מאיר" ו] הרי שחיטה דלכי לחצות דמי ופליגי? אמר ליה *מי סברת אינה לשחיטה אלא לבסוף, ישנה לשחיטה מתחילה ועד סוף ומשנתינו דאמר "סימן ראשון חוץ לזמנו סימן שני חוץ למקומו" הרי קמיצה ז] דלכי לחצות דמי *ופליגי? ח] התם נמי ט] שהקטיר קומץ מנחה חוץ לזמנו י] *וקומץ לבונה חוץ למקומו הרי קומץ דמנחת חוטא דליכא לבונה בהדיה ופליגי: לא פליגי, אמר רב *אשי אם תימצי לומר פליגי, בפסיעות; רב שימי בר אשי מתני כדאביי רב הונא בר נתן מתני כדרבא כי אתא רב דימי אמר: רבי מאיר בשיטת רבי יהודה אמרה דאמר תפוס לשון ראשון דתנן **אמר רבי יהודה זה הכלל אם מחשבת הזמן קדמה את מחשבת המקום פיגול וחייבין עליו כרת** אמר

אין רישא בשתי עבודות · דהא מפרש בהדיא סיפא איכא לאוקמה דבתרווייהו פליגי: **היינו דקתני זה הכלל** · לאיתויי עבודה אחת: **תנן התם** · במסכת תמורה: **הרי זו תמורת עולה תמורת שלמים** · שהעמיד בהמת חולין אצל שתים אחת עולה ואחת שלמים ואמר "הרי זו תמורת עולה תמורת שלמים" הרי זו תמורת עולה תפוס לשון ראשון ואין קדושה חלה על קדושה: **הואיל ואי אפשר לקרות שתי שמות כאחת** · והוצרך להקדים זה אחר זה **דבריו קיימין** · ותרעה יא] ותימכר ויביא בדמי חציה עולה ובדמי חציה שלמים וכן מפרש בתמורה: **ה"ג איבעיא להו הרי זו תמורת עולה ושלמים מהו** · מי אמרי' הא דפליג ר' מאיר ואמר תפוס לשון ראשון משום דאמר יב] תמורת תמורת תרי זימני והוה ליה כנמלך אבל הכא דאמר "תמורת עולה ושלמים" חד דיבורא הוא ותרווייהו חיילי או דלמא תפוס לשון ראשון לעולה ופשטה קדושת עולה בכולה ותו לא אתו שלמים וחיילי: **לחצות מהו** · את"ל יג] פשטה קדושת עולה בכולה, אמר "הרי יד] (זו) בהמה זו לחצות לעולה ושלמים" מאי: האי טו] חד דיבורא הוא ואין זה חל בלא זה או דלמא (א) כיון דפשטה בפלגא פשטה בכולה ולא אתו שלמים וחיילי: **והרי שחיטה** · דקתני מתני' לאכול כזית למחר כזית בחוץ: **דכי לחצות דמי** · דלאו מיהדר אימלוכי טז] שהרי כמה זיתים יש באחד דיבורא הוא ופליגי וקא"ר יהודה תפוס לשון ראשון, ורבי מאיר דתמורה בשיטת רבי יהודה דמתניתין קאי דאמרינן בשמעתין ר"מ בשיטת רבי יהודה אמרה: **אמר ליה מי סברת אינה לשחיטה אלא לבסוף** · יז] (דלהוי הך) תרתי מחשבות (ג) בסוף שחיטה יח] וחד דיבורא הוא ואפי' הכי נימא ר' יהודה תפוס לשון ראשון: **ישנה לשחיטה מתחילה ועד סוף** · וכי היכי דמהניא מחשבה בסוף יט] מהניא בתחילתה ומתוקמא מתני' כגון דאמר כ] שחיטת סימן ראשון "חוץ לזמנו" ובשחיטת סימן שני "חוץ למקומו" ואית ליה לרבי יהודה מפגלים בחצי מתיר דהיינו חד סימן, ותרי דבורי נינהו ואיפגל ליה מדבורא קדמאה אבל לחצות דחד דבור הוא מודי כא] (ומהכא שמעינן דרבא אליבא דר"מ סבירא ליה אינה לשחיטה אלא בסוף מדיליף עדיין היא מחלוקת *ממתני' והיינו דאמר בתמיד נשחט (פסחים דף סג·) נימא קסברי אחרים אין לשחיטה אלא לבסוף וכדרבא דאמר רבא עדיין היא מחלוקת (ג) ממתני' דתמורת עולה ושלמים כלחצות דאחרים היינו רבי מאיר ורבא מוקי דלרבי מאיר אינה לשחיטה אלא לבסוף) **הרי קמילה** · דפליגי רבי יהודה ורבנן בה בפרק קמא דמנחות (דף יג·) כי מחשב לאכול כזית למחר כזית בחוץ כו' **דכי לחצות דמי** · דחד דיבורא הוא וזיתים הרבה יש ולאו מיהדר אימלוכי הוא והכא ליכא לפלוגי בתרי דבורי כדפלגא בשחיטה בב' סימנין דאמר קומץ כב] **מנחה כו'** · שהמנחה יש לה שני מתירין הקומץ והלבונה וכי פליגי רבי יהודה ורבנן לאו בקמילה פליגי דאין קמילה בלבונה אלא בהקטרה פליגי כג] שהיא עבודה בכל אחת ואחת וכגון שהקטיר קומץ כד] מנחה על מנת לאכול כזית למחר *וקומץ כה] לבונה על מנת לאכול כזית בחוץ ואית ליה לרבי יהודה *מפגלין בחצי מתיר וכיון כו] דהיינו תרי דבורי נינהו מקמא איפגלא לה אבל בקמילה דחד מתיר הוא לא פליג רבי יהודה: **מנחת חוטא** · מטמא מקדש או שמיעת הקול מביא מנחה בדלי דלות דכתיב לא יתן עליה לבונה (ויקרא ה) **פליגי בפסיעות** · ובמחשבת הולכה דאמר בפסיעה ראשונה חוץ לזמנו ובפסיעה שניה אמר חוץ למקומו דהוו להו תרי דבורי: **מתני כדאביי** · תני מתנייתא כדאביי דבלחצות מודי רבי מאיר: **מתני כדרבא** · תני מתנייתא כדרבא דבלחצות נמי פליג רבי מאיר:

אמר רבי יוסי אם לכך נתכוון מתחילה · פרק מרובה (ב"ק דף עג:) אמרינן תרי תוך כדי דיבור הוו חד כדי שאילת רב לתלמיד דזוטר וחד כדי שאילת תלמיד לרב דנפיש ותוך כדי דיבור קטן מודה רבי יוסי דמועיל דיבורו והכי קאמר אם אמר תמורת שלמים בתוך כדי דיבור קטן של תמורת עולה דהשתא דומה כז] דנתכוון מתחילה לכך ואפי' עומד ונוח שלא נתכוון הואיל ואי אפשר להוציא שתי שמות כאחת דבריו קיימין ונמלך קרי ליה תוך כדי דיבור גדול כשאמרו לאחר כדי דיבור קטן שדומה לנמלך ואפי' אומר שנתכוון מתחלה לשניהם לא אמר כלום: **דבריו קיימים** · וא"ת והא אמרינן בפ"ב דקדושין (דף נ:) ובעירובין פרק מי שהוציאוהו (דף נ·) כח] ובפ' נערה המאורסה (נדרים סט:) כל שאינו בזה אחר זה כט] בבת אחת אינו וי"ל דכיון *דמשכחת בזה אחר זה כגון דאמר חציה לדמי עולה וחציה לדמי שלמים ואפילו בקדושת הגוף משכחת לה כגון בבהמה של שני שותפין ועוד דכל שאינו בזה אחר זה בבת אחת אינו מיירי בדבר שאי אתה יכול לקיים את שניהם שסותרים זה את זה כגון מקדש אשה ובתה דהי מינייהו מפקת וכן קיים ליכי ומופר ליכי דנדרים וכן ארבע אמות דעירובין (דף מח:) אבל הכא מקיימי תרווייהו וכן בפרק השולח בגיטין (דף מב·) הכותב כל נכסיו לשני עבדיו קנו ומשחררין זה את זה ולא אמרינן כל שאינו בזה אחר זה אפי' בבת אחת אינו משום דהתם בזה אחר זה א"א לקיים את שניהם דבזה אחר זה קמא קני נפשיה וקני חבריה ובתרא לא קני כלל אבל בבת אחת אפשר לקיים את שניהם ואמרי' קנו ומשחררין זה את זה והא דאמרינן בפ"ק דקדושין (דף ז:) חצייך בחצי פרוטה וחצייך בחצי פרוטה דאינה מקודשת וקמבעיא ליה שני חצייך בפרוטה מהו לא שייך למימר תפשוט מדרבה דאמר כל שאינו בזה אחר זה אפי' בבת אחת אינו דכל שאינו בזה אחר זה מיירי בדבר שאין השני יכול לחול מחמת שחל הראשון תחלה כגון שתי אחיות ושתי תרומות ושתי מעשרות הלכך בבת אחת אינו משום דהי מינייהו ל] מפקת אבל גבי קדושין בזה אחר זה אינו לא זה ולא זה אבל בבת אחת תפסי תרווייהו והא דאמר בסוף פ"ק דמנחות (דף יא·) היכי דמי ריבה שמנה כגון שהפריש לה שני לוגין ומשמע קצת מתוך הסוגיא שיש בהן קדושת הגוף וגבי חסר לבונתה לא] דדייק התם הא יתר כשרה [והתניא יתר פסולה] ומפרשי שם כגון שהפריש לה שני קמצים ואכשרה קאי לב] כדפרישית התם והשתא היכי קדשי הא אמרי' כל שאינו בזה אחר זה בבת אחת אינו ונראה לפרש כגון דאמר יקדש קומץ אחד מתוך שני קמצים כדאמר בפרק התודה (שם עח:) ובפ"ב דקדושין (דף נא·) גבי תודה שנשחטה על שמונים חלות הכל מודים היכא דאמר ליקדשו מ' מתוך שמונים דקדשי: **לחצות** מהו · פי' בקונט' דאמר הרי בהמה זו לחצותה לעולה לג] ושלמים ואין זה דומה לחציה עולה וחציה שלמים דפליגי בהדיא לד] א)בתמורה (דף כו·) ובפרק כילד מערימין (דף כט) אבל בפ' תמיד נשחט (פסחים סג·) לא דקדק בקונטרס שהביא הך דשמעתין ופי' לחצות כגון דאמר חציה תמורת עולה וחציה תמורת שלמים ור"ח מפרש לחצות כגון דאמר לחצי היום תיהוי עולה ושלמים א"כ עולה ושלמים תהוי לחצי ב) היום: **אמר** אביי בהא ודאי מודה ר"מ · ופריך והרי שחיטה דכי לחצות דמי דכיון דאינה לשחיטה אלא לבסוף לה] ג)היכי הוציא שני הדיבורים קודם שיהא סוף שחיטה ד)והוי כאילו אמר לו]לבסוף שחיטה יהא כזית חוץ לזמנו וכזית חוצה ה)למקומו לז]: [**סימן** ראשון חוץ לזמנו·] ודווקא סימן אחד דהוי דבר המסויים ומפגלין בחצי מתיר אבל אם אמר משהו ראשון חוץ לזמנו ומשהו שני חוץ למקומו לא הוי פיגול אע"ג דמפגלין בחצי מתיר כיון דלא הוי דבר המסויים ולא דמי לפסיעות וא"ת דמשמע הכא דרבא סבירא ליה אינה לשחיטה אלא לבסוף והיינו כריש לקיש דפרק שני דחולין (דף כט:) ושמעינן ליה לרבא בפרק החולץ (יבמות נו·) דבכולי הש"ס הלכתא כרבי יוחנן לגבי ר"ל בר מתלת ויש לומר דשאני לח] הכא מדקאמר לה ר"ל משמיה דלוי סבא ויש לתמוה רבא דפריך ליה לאביי וס"ד דס"ל אינה לשחיטה אלא לבסוף תיקשי ליה לט] מתני' דהקדיש מולים לערלים כשר ערלים למולים פסול הרי בסוף שחיטה חל דיבור ראשון ולא שני דאי הוו חיילי תרווייהו הא קיימא לן דמקלת ערלה לא פסלה: **והרי** קמילה דכי לחצות דמי ופליגי · תימה דלא פריך ממליקה דחטאת העוף דפליגי מ] דחטאת העוף הכשירו בסימן אחד וליכא שני מתירין ויש לומר דאיכא שתי מתירין כגון מפרקת וסימן אחד:

א) [נ"ל בתמורה בפרק כיצד מערימין כי הוא פרק שם] ב) היום אמר אביי כו' הד"א צ"ק ג) כ"א וכי הוציא ד) כ"א הוי כאילו צ"ק ה) למקומו ומשני ישנה לשחיטה מתחלה ועד סוף ודאמר סימן ראשון כו' ודווקא סימן שלם דהוי דבר כו' והד"א כצ"ל צ"ק

קכב א מיי' פ"ד מהל' תמורה הלכה ד:

ב"ק עג: תמורה כה: נדרים סט:

פסחים סג. חולין כט: וש"נ

מנחות יג.

כ"א קודם

כ"א אסי

ג"י רש"ל בתמורת עולה ושלמים כלחצות מתניתין כו' עדיין היא מחלוקת ואחרים היינו ר' וכ"ה בס"י

הגהות הב"ח

(א) גמ' ואם משאמר הרי זו תמורת עולה נמלך: (ב) רש"י ד"ה לחצות כו' מאי או דלמא כיון וכו' (ג) ד"ה אמר ליה מי וכו' תרתי מחשבות כל חד וחד בסוף שחיטה וכו' (ד) ד"ה [illegible] ומתניתין דתמורה:

שיטה מקובצת

בתוע אחד ולא שייך כאן טעמא דתפוס לשון ראשון או דלמא מ"מ איכא למימר שדעתו היה שיחולו הקדושה כדרך סדר דבורו וע"כ שייך כמו כן תפוס לשון ראשון · מהר"פ ז"ל: ה] אמר ליה רבא: ו] עיין בהשמטות בסוף המסכת: ז] קמיצה דכי: ח] התם נמי כגון דאמר קומץ מנחה כו'· פ"ה בשעה שהקטיר קומץ [מנחה ע"מ לאכול כזית למחר וקומץ] הלבונה אמר חוץ למקומו ולא מיירי בקמיצה כי אם בהקטרה דיש שני מתירין קומץ ולבונה ולא מצי לשנויי גבי מנחת חוטא כגון שהקטיר חצי קומץ חוץ לזמנו וחצי קומץ חוץ למקומו דכיון דלא הוי מסויים לא מהני אפילו למ"ד מפגלין בחצי מתיר וא"ת מ"ש מחטאת העוף (משום) דאין בו אלא סימן אחד אמרינן דשייך ביה תפוס לשון ראשון למ"ד מפגלין בחצי מתיר וי"ל דכיון (דרוב בני אדם חולקין) [דחולקין] עמו המפרקת הוי ליה כשני סימנים · מהר"פ ז"ל: ט] תיבת שהקטיר נמחק: י] וקומץ דלבונה: יא] ותרעה עד שיסתאב ותימכר: יב] תמורה תמורה תרי: יג] את"ל בתמורת עולה ושלמים פשטה: יד] הרי בהמה זו לחצותה לעולה ולשלמים: טו] האי ודאי חד: טז] אימלוכי הוא שהרי: יז] דניהוי הנך תרתי: יח] שחיטה יחד וחד: יט] בסוף שחיטה מהניא: כ] דאמר בשחיטת סימן: כא] מתיבת ומהכא עד תיבות הרי קמיצה נמחק: כב] קומץ דמנחה: כג] שהיא ס"א שנוהגת בשניהם וכגון שהקטיר: כד] קומץ המנחה: כה] וקומץ הלבונה: כו] דהני תרי: כז] דומה לנתכוון: כח] ובנדרים פ' נערה: כט] זה אפילו בב"א אינו וי"ל דהכא משכחת' ותיבת דכיון ואות ד' נמחק: ל] מינייהו מייתת והי מינייהו

שיטה מקובצת

א] אלא לאילפא מאי זה הכלל דליכא למימר דנקט ליה משום עבודה אחת או שתי עבודות כיון דאינו מראה לנו שום טעם חדש דאמרי' תפוס לשון ראשון ובעבודה אחת נמי וא"ל דקאמר ר"י זה הכלל אם קדמה מחשבת הזמן הוי פיגול משום דתפוס לשון ראשון אבל לאילפא לא הוי כלל בכל ענין דהוי עירוב מחשבות אפילו קדמה מחשבת הזמן וא"כ מאי זה הכלל: ב] נמלך ואמר: ג] עי' בהשמטות בסוף המסכת: ד] לחצות מהו פי' הקונטרס כו'א) עד לכך פי' ר"ח דה"ק לחצות היום תהיה בהמה עולה וחציה תמורת שלמים מהו · פי' מי אמרינן דדוקא כי אמר תמורת עולה ושלמים [illegible]

מפקת: לא] לבונתה נמי דייק התם: לב] קאי כדמוכח התם ותיבת כדפרישית נמחק: לג] לעולה ולשלמים: לד] בתמורה בפרק כיצד מערימים דהתם שמא מתחלה לא היה דעתו אלא לעולה אבל הכא כיון דאמר בלשון (זה) לחצות ודאי לתרוייהו איכוין מיתו אם כן צריך להגיה הספרים לחצותה ובכל [illegible]

בהמת חולין שעומדת לפני ב' בהמות א' עולה וא' שלמים ואומר "הרי זו תמורת עולה תמורת שלמים" - מה? ר"מ ור' יוסי:
ר"מ - תפוס לשון ראשון
ר' יוסי - הדבר תלוי בבירור

אמר "הרי בהמה זו לחצות לעולה ולשלמים" - מה לר' יוסי?
אביי - בהא מודה ר"מ לר' יוסי
רבא - עדיין היא מחלוקת ורבא סובר תפוס לשון ראשון

מבנה
קושיות של רבא על אביי

[illegible]